

Trpící „Boží služebník“

Ježíš, trpící Boží služebník

Když se řekne královský služebník, vybavíme si nějakého zdatného rytíře na krásném koni, v plné zbroji, nebo dobře živeného lokaje v hedvábném kabátci.

Bůh, král světa a celého vesmíru, má také své služebníky.

Mnohé ale překvapí, jak vypadají a jak se jim vede.

Názorná ukázka zazněla v prvním čtení:

„Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou.“

To nezní nic moc.

Není se tedy čemu divit, že se svatý Petr v dnešním evangeliu lekl, když začal Ježíš vést řeči o tom, že Mesiáš je Boží služebník a jeho služba bude spojena s utrpením a křížem.

Vládnout s Kristem, to jo.

Ale proč do rozmnožování chleba, uzdravování, kázání, chození po vodě a tak dál, tahat utrpení?

Utrpení je tajemství, které nás zneklidňuje

Proč musíme trpět? Proč musí trpět nevinní lidé nebo malé děti?

Odpověď můžeme hledat v příběhu:

Mniši jednou přijali do kláštera člověka závislého na alkoholu.

Když se u něj projevila abstinenční krize, začal křičet a naříkat.

Mniši to nemohli vydržet a šli za opatem, aby mu dovolil alespoň sklenici vína.

„V žádném případě,“ pravil opat.

„Ale on trpí,“ prosili mniši.

„To je v pořádku, protože u hříšníka utrpení očišťuje duši od hříchů.“

„Ale my trpíme s ním,“ stěžovali si mniši.

„I to je v pořádku, protože u zbožného utrpení prověřuje víru a očišťuje lásku k Bohu i bližnímu,“ zakončil opat rozhovor.

U Ježíše nebylo třeba nic prověřovat ani očišťovat. (Otce znal a hříchy neměl.)

Když se díváme na kříž, je prověřována naše víra a očišťována naše láska.

Víra se ptá:

Jaký je Bůh Otec, když dopustil takové utrpení svého Syna? Proč to dopustil?

A odpověď zní:

„Protože nás miluje. Přes všechny hříchy a hrůzy, kterých je člověk schopen, nás Bůh nepřestal milovat a zachraňovat.“

A tu se nabízí další otázka:

„Byl bych já schopen takové lásky? Lásky, která se obětuje pro záchranu a věčné štěstí druhého?“

A odpověď je pro nás důležitá:

„Není rozhodující, jestli jsi takové lásky v této chvíli schopen, ale jestli k ní směřuješ, jestli k ní dorůstáš.“

A pohled na nevinného trpícího Krista, rozjímání nad jeho křížem, ti v tom může pomoci.

Na závěr se ještě vraťme k otázce utrpení malých dětí.

Ježíš říká: „Cokoli jste udělali pro toho nejmenšího, pro mne jste udělali.“

Tomuto výroku můžeme rozumět i tak, že se Ježíš ztotožňuje s těmi nejmenšími, tedy i s dětmi.

Jejich nevinnost je zpřítomněním nevinného Krista, obětovaného za hříchy světa.

Tváří tvář jejich bolesti můžeme rozjímat nad bolestí Boha Otce, který nám vydal do rukou svého milovaného nevinného Syna.

My ho každým svým hříchem mučíme a zabíjíme. A on nám odpouští. To je láska.

I když je někdy lidské utrpení veliké, nikdy se nedá srovnat s utrpením Krista.

On je jediný nevinný beránek, který snímá hříchy světa, všichni ostatní jsou jen jeho obrazem.

Není slzy nevinného, která by nevytékala i z Kristových očí.

V utrpení jsi Kristu nesmírně blízko. Ať už jsi svědek nebo účastník utrpení, se kterým nejde nic dělat, přijmi ho a dovol mu, aby očistilo a prohloubilo tvou víru a lásku.

A nezapomeň ho jako Kristus obětovat za ty, kdo to potřebují. Amen.